

Крім цього народним депутатом Голубовим Д.І. подано на розгляд Верховної Ради законопроект, який дозволяє робити аборти тільки в разі згвалтування чи загрози для життя матері. В Цивільному кодексі пропонується закріпити норму про те, що ненароджена дитина має право на життя з моменту його зачаття і не може бути його позбавлена, крім випадків, передбачених законодавством. Також, внести зміни в Кримінальний кодекс і посилити покарання за проведення абортів в невстановленому порядку. При цьому пропонується карати позбавленням волі на строк від трьох до семи років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років за незаконне проведення абортів[6].

Таким чином, можна зробити висновок про те, що визначення моменту, з якого ембріон може бути людиною, повинно спиратися на наукові дані про людину взагалі, та на її природне право. Пропонуємо більш чітко сформулювати умови, за наявності яких буде дозволений аборт (наприклад: загроза життю матері, несумісні з життям вади ненародженого, згвалтування). Я погоджуюсь з думкою депутата Голубовим Д.І. адже, з вище зазначеного можна стверджувати, що людський ембріон є фізичною особою, тому є суб'єктом права і відповідно, права на життя.

Бібліографічні посилання:

1. Конвенція про права дитини прийнята резолюцією 44/25 Генеральної Асамблеї ООН від 20 листопада 1989 року стаття 1.
2. Цивільний кодекс України від 16 січня 2003 р. : станом на 06 жовтня 2017 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – стаття 281-291. – Ст. 101-104.
3. Правовий статус дитини – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://mir.zavantag.com/pravo/10715/index.html?page=6>
4. Офіційна статистика абортів в Україні – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [Nevs.church.ua/2016/05/16/kilkist-abortiv-v-ukrajini](http://nevs.church.ua/2016/05/16/kilkist-abortiv-v-ukrajini)
5. Аборти – «за» чи «проти» – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://te.20minut.ua/Podii/aborti--za-chi-proti-10550484.html>
6. Пропозиція заборони абортів за бажання жінки – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://pravo-ukraine.org.ua>

Мостіпан Юлія Олексіївна,
курсант першого курсу ФПФПД
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
Науковий керівник:
Валєєв Руслан Гельманович,
кандидат педагогічних наук,
старший викладач кафедри тактико-
спеціальної підготовки Дніпропетровського
державного університету внутрішніх справ

ДОБІР НА ПОСАДУ ПОЛІЦЕЙСЬКОГО В АСПЕКТІ ПІДГОТОВКИ КАНДИДАТІВ

Проблеми та перспективи покращення і розвитку підготовки працівників органів внутрішніх справ та їх професійного відбору завжди були актуальними і залишаються злгоденними сьогодні. Особливо ці проблеми стали актуальними в процесі розбудови правової, демократичної та соціальної держави, що вимагає проведення змін у структурі та принципах роботи її

державних органів, зокрема Міністерства внутрішніх справ України. Одним із перших, мабуть, успішних результатів реформи є створення Національної поліції України, яка робить нас на крок ближче до встановлених в Європі стандартів. Але все одно вона потребує більшого розвитку і підтримання країною.

Система освіти Міністерства внутрішніх справ України включає в себе роботу вищих навчальних закладів, які щороку здійснюють підготовку тисяч курсантів, які згодом випускаються у життєвий вир практично не готовими протистояти злочинності, тому що якість відбору на посаду поліцейського та рівень їхньої підготовки має ряд суттєвих недоліків:

- у вищі навчальні заклади зі специфічними умовами навчання (МВС) не завжди йдуть свідомі громадяни (значна кількість вступає на навчання з метою ухилитись від призову до армії, можливість отримати безкоштовну освіту, добре оплачувану роботу чи взагалі через бажання батьків);

- освіта у ВНЗ включає в себе достатньо непотрібного матеріалу у майбутній практичній діяльності поліцейського;

- відсутність належної підготовки поліцейських у психологічній підготовці до реальної протидії злочинного світу;

- через значну кількість непотрібних навчальних дисциплін витрачається багато часу та бюджетних коштів;

- через відсутність місць у районних відділах поліції, поліцейський не завжди призначається на ту посаду, за якою спеціальністю він проходив навчання.

Задля удосконалення системи професійного навчання та службової підготовки поліцейських потрібно розвивати міжнародне співробітництво з навчальними закладами та правоохоронними органами іноземних держав. Це допоможе підвищити фаховий потенціал працівників, розвитку навчально-методичного та технічного забезпечення навчально-виховного процесу.

Якщо взяти, наприклад, країни Європейського Союзу у підготовці поліцейських і проаналізувати їх навчальний процес, то можна побачити значні відмінності і визначити що саме потрібно удосконалювати при складанні програм навчального процесу ВНЗ МВС України. Поліцейська освіта у країнах ЄС мають трирівневу будову [1]:

- ті, хто бажають вступити у вищі навчальні заклади МВС, академії й інші спеціальні навчальні заклади, отримують початкове навчання, здійснюване територіальними поліцейськими органами;

- багатопрофільна підготовка поліцейських різних спеціальностей, яка відповідає ступеню бакалавра;

- підготовка вищих офіцерів (магістратура).

Паралельно діє широка багатопрофільна мережа додаткової освіти або післядипломної освіти — підвищення кваліфікації.

Якщо взяти у приклад таку країну, як Канада і порівняти з навчальним рівнем з Україною, то маємо такі результати [2]:

1. Навчання у Канаді триває близько 8 місяців, коли в Україні воно може продовжуватись до 4 років.

2. Навчальна програма включає в себе багато інтерактивних заходів: практичні сценарії, тематичні дослідження, рольові ігри, лекції, дискусії, презентації та групову роботу. Вона розрахована на 785 годин, у тому числі фізична підготовка, поліцейська тактика захисту, прикладні поліцейські науки, водіння автотранспорту, вогнева підготовка, корпоративна та стройова підготовка, інші практичні заходи, екзамени.

3. Вдосконалюється розвиток комунікаційних навичок майбутніх поліцейських, які покращують довіру населення до правоохоронців.

Після цього навчання кадета продовжується у практичному підрозділі в рамках інституту наставництва.

У зв'язку з наявністю певних проблем актуалізувалося питання пошуку методів, засобів та способів для розробки нових критеріїв відбору і якісної підготовки висококваліфікованих поліцейських та організації грамотної переатестації діючих працівників, задля забезпечення досягнення ними в службовій діяльності поставлених законодавцем нових цілей й успішного виконання ними нових завдань.

На підставі викладеного, можна зробити відповідні висновки:

1. Процес підготовки працівників правоохоронних потребує подальшої оптимізації та вдосконалення з урахуванням передових національних і міжнародних стандартів.

2. Вбачається необхідним перегляд програм підготовки фахівців, які існують зараз, із метою оптимізації та скорочення(виключення) навчальних дисциплін, які вивчаються у загальноосвітніх навчальних закладах або не відповідають сфері діяльності МВС України та Національної поліції України, із одночасним збільшенням кількості практико-орієнтованих дисциплін і дисциплін професійного спрямування.

3. Слід вдосконалити практичне стажування поліцейських під керівництвом наставника, задля належної адаптації для роботи у органах та підрозділах Національної поліції.

Бібліографічні посилання:

1. Малишев Б. Чому реформа поліцейської освіти необхідна та як її здійснити? / Борис Малишев // Експертно-аналітичний напрям Асоціації УМДПЛ. [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://umdpl.info/police-experts.info/2016/09/22/police_education_1/
2. Сокурєнко В.В. Деякі напрями вдосконалення підготовки майбутніх працівників правоохоронних органів у вищих навчальних закладах зі специфічними умовами навчання / В.В. Сокурєнко // Матер. Міжнар. науково-методичної конфер. «Донецький юридичний інститут: 55 років на теренах освіти і науки». – Кривий Ріг : вид-во ДЮІ, 2016. – с. 14-16.

Рец Віолетта Володимирівна,

курсант першого курсу

Дніпропетровського

університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Валєєв Руслан Гельманович,

кандидат педагогічних наук,

старший викладач кафедри тактико-

спеціальної підготовки Дніпропетровського

державного університету внутрішніх справ

ФПФПД
державного

СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ В УКРАЇНІ ТА МОЛДОВІ: ПОРІВНЯЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Кожна людина за своєю природою завжди потребує миру і спокою. Забезпечувати порядок і законність – головне завдання Національної поліції як центрального органу виконавчої влади. Суспільство повинно поважати святий обов'язок кожного правоохоронця і сприяти в цьому. Поліція є